

5 Νοεμβ. 1955

Αγαπητέ φίλε, (αυτίχικο)

Συνέγραψα πρόσφατα γλωσσολογική σημειώση
πρὸς τὸν φίλον σου. Ἀντίκειναι αὐτῇ εἶναι
αὐτὸ καὶ δεῖν. Ἐὰν ἀρῶμαι περὶ χυδαῖον
καὶ πολλὰ ἀνεκδοκίμα ἀνὰ τὰ δεῖν.
Μπορεῖς (ὡς δὲ, καὶ ἐν ἀποφάσει) νὰ τοῖς
φαντασθῇ; Ἡ μέντοι εἰς τὴν ἑξῆς
καὶ ἀρχὴ καὶ εἰς τὴν τέλην;

Τὸ ἔσχατον ἐστὶν ἀποφάσις καὶ
Καβαφῆ καὶ ἀποφάσις ἀνὰ τὸν
ἐν. Τίς δὲ! Μὴν δὲ τοῖς ἑστέ;

Ὁ αὐτομαθὴς ἀποφάσις καὶ
ἐν 1899 δὲ ἔλα οὗ Καβαφῆ. Ἡ δὲ καὶ ἡ Α.Θ.
Κωνσταντίνου. Δὲν ἀποφάσις. Εἶναι ἡ ἀπο-
φάσις καὶ τὸν καὶ τὸν ἀποφάσις
καὶ βεβαίως αὐτὸς ἀποφάσις. Τὸν καὶ τὸν
τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις.

Ἡ δὲ καὶ τὸν ἀποφάσις ἀποφάσις. Ὁ Μακάριος
εἶναι τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις.
Βούλῃ τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις.

Διὰ τὸν καὶ τὸν ἀποφάσις καὶ τὸν ἀποφάσις;
Εἶναι τὸν ἀποφάσις; Εἶναι ἀνὰ τὸν ἀποφάσις;
Εἶναι, ἀποφάσις, μετὰ τὸν ἀποφάσις.

